

بررسی میزان شیوع پری کرونیته دندان عقل پایین در دانشجویان

دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۷۷

استاد راهنما: دکتر محمدعلی لطفعلیان

نگارش: زهره نصیرایی با همکاری مهیار قرباندوست

شماره: ۱۵ و ۱۴

چکیده

به منظور تعیین شیوع پری کرونیته دندان عقل پایین، تحقیقی به روش Cross sectional - توصیفی بر روی ۴۱۷ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۳۷۷ انجام گرفت. با استفاده از معاینات بالینی و پرسشنامه اطلاعات لازم ثبت گردید. اطلاعات توسط نرم افزار کامپیوتری EPI5 جمع بندی شده و توسط برنامه Harvard Graphic ترسیم شدند و سپس تحت آزمون آماری اختلاف دو نسبت و ANOVA قرار گرفتند. در این تحقیق تعداد ۲۵۰ نفر دانشجوی دختر و ۱۶۷ نفر دانشجوی پسر در محدوده سنی ۱۵-۳۳ سال مورد معاینه قرار گرفتند. شیوع پری کرونیته دندان عقل پایین در افراد تحت بررسی ۸/۴٪ بدست آمد که ۴/۸٪ در جنس مونث و ۳/۶٪ در جنس مذکر بوده است. بیشترین میزان شیوع پری کرونیته در سنین ۱۹-۲۴ سال مشاهده شد. در ۴۹/۹٪ افراد مبتلا به پری کرونیته، دندان عقل پایین طرف راست و در ۳۴/۲٪ طرف چپ و در ۲۲/۹٪ دندان عقل هر دو طرف درگیر بود. دندان عقل مبتلا در ۷۴/۳٪ بیماران نیمه روییده، و در ۲۰٪ بیماران، کاملاً روییده و در ۵/۷٪ بیماران نهفته بود. در ۵۴/۳٪ افراد مبتلا به پری کرونیته دندان عقل بالا روییده و سبب تروماتیزه شدن اپرکلوم می گردید. در ۳۱/۴٪ بیماران با وجود رویش کامل دندان عقل بالا تماسی نداشت و در ۱۴/۳٪ بیماران دندان عقل بالا روییده یا وجود نداشت.

۲۸/۸٪ از افراد تحت بررسی، ابتلا به پری کرونیت در طی رویش دندان عقل پایین را تجربه کرده بودند. قرمزی، تورم، حساسیت و درد در ناحیه از شایع‌ترین علایم پری کرونیت بود. علایم دیگر به ترتیب شیوع، بوی بد دهان، درد گوش، تورم غدد لنفاوی ناحیه، مزه بد دهان، درد نواحی حلق و کف دهان، محدودیت در حرکت مندیبل، ترشح چرکی از ناحیه، تب و بیقراری بودند.
